

24 de ore

Mirimirela

Printre genele zorilor de zi
Iriși de lumină se-arată, timid
Se strecoară-n taină, până ce cuprind
Florile, grădina, strugurii din vii

Și, pe la amiază, cerul maiestuos
Scoate pălăria, o așează jos
Scărpinându -și barba, stropii repezi curg
Prin poieni, la vale, ocolesc un rug

Iar pe la chindii, soarele șagalnic
Închizând oblonul pleacă ostenit
Plăpumioara nopții învelindu-l, tainic
Scoate la iveală diamantul ei

Luna ! ce-i șoptește : "ce mult te-am iubit" ...
Cerule înfloarește în mii de scânteii
Mantia-i tivită cu argint, sclipind
Iriși de lumină...arată timid.